

## KUTADGU BİLİG'DEKİ ÇERGÜÇİ ve ÇERGÜLE- ÜZERİNE

**Doç.Dr. A. Deniz ABİK**

Ç.Ü. Fen-Edebiyat Fakültesi  
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü  
[denabik@mail.cu.edu.tr](mailto:denabik@mail.cu.edu.tr)

### ÖZET

Karahanlı Türkçesi eserlerinden olan *Kutadgu Bilig*'in karşılaştırmalı metin yayını 1947 yılında Reşit Rahmeti Arat'ça yapılmıştır. Arat metninde 373 numaralı beyitte geçen *çergüçi* ve *çergüle* kelimelerinin anlamları için Arat, 1959'da yayımladığı *Kutadgu Bilig* çeviri cildinde herhangi bir karşılık vermemiştir. Çeviride de kelimeler metinde geçtiği şekliyle verilmiştir. *Kutadgu Bilig* üzerine çalışan diğer araştırmacılar da bu beyitteki *çergüçi* ve *çergüle* kelimelerini sorun olarak tartışmışlardır. Kelimelerin anlamı ve yapısı üzerine kesin bir açıklama bulunmamaktadır. Bu makale, bu kelimelerin yapısının ve anlamının dönemin diğer eseri *Divanü Lugati't-Türk*'ten yararlanılarak çözülebileceğini ortaya koymaktadır. Kelimelerin çözümlenmesi için tarihi ve çağdaş Türk lehçelerine de başvurulmuştur. *Kutadgu Bilig*'deki *çergüçi* ve *çergüle* kelimelerinin *çertil-* ve *çert-* fiilleri ile ilişkilendirilebileceği gösterilmiştir.

**Anahtar Kelimeler:** *çergüçi*, *çergüle*, *Kutadgu Bilig*, Karahanlı Türkçesi, *Divanü Lugati't-Türk*.

### ABSTRACT

The critical edition of *Kutadgu Bilig*, which is one of the works of Karakhanid Turkish period, was published by Reşit Rahmeti Arat in 1947. Arat didn't explain the meaning of the words "çergüçi" and "çergüle" in distich 373 in the translation volume of *Kutadgu Bilig*, which was published in 1959. In the translation these words are mentioned in the original way, which take part in the text too. The other researchers who study on *Kutadgu Bilig*, have discussed the words "çergüçi" and "çergüle" in this distich as a problem. There is no exact explanation about the meaning and structure of the words. This article puts forward the argument which the structure and meaning of these words can be explained with the help of the other work of this period *Divanü Lugati't -Türk*. The historical and contemporary Turkish dialects can be applied to explain the meaning of the words too. In this article it is indicated that a connection between the words "çergüçi" and "çergüle" in *Kutadgu Bilig* with the verbs "çertil-" and "çert-" can be established.

**Key Words :** *çergüçi*, *çergüle*, *Kutadgu Bilig*, Karakhanid Turkish period, *Divanü Lugati't-Türk*.

1. Reşit Rahmeti Arat'ın yayımladığı *Kutadgu Bilig* metninde 373 numaralı beyit şu beyittir(1947, 52):

aya çergüçi kel mini çergüle  
yıl ay tutğuni boldum emgek bile

Viyana (Herat) nüshasında 23. ve Fergana nüshasında 39. sayfada bulunan beyit, Mısır nüshasında bulunmamaktadır. Arat, nüsha farkı olarak *mini* ve *men-i* yazım farklılığını ve beytin yerindeki farklılığı göstermiştir. İki nüsha arasında başka bir farklılık göstermemektedir.

Çeviride, Arat (1985) bu beyti şöyle vermiştir: “Ey çergüçi, gel beni çergüle; eziyet içinde ayların ve yılların esiri oldum”

*Kutadgu Bilig*'in İngilizce çevirisini yayımlayan Robert Dankoff'un çevirisinde beyit “Come releaser , release me from my bonds, for I am the prisoner of years and months.” olarak çevrilmiştir. R.Dankoff, 28 numaralı çeviri notunda çevirinin tahmini olduğunu, Arat'ın *çergüçi* ve *çergüle-* 'yi çevirmediğini, Clauson'un “mourner” (matemli) ve “mourn” (matemini tutmak, ölümüne ağlamak, hasret çekmek) önerdiğini, Radloff'un “releaser” (kurtarıcı) ve “release” (serbest bırakmak, salıvermek) karşılığını verdiğini, *Drevnetyurskiy Slovar*'da da aynı anlamın verildiğini, Semih Tezcan'ın *çez-* okuduğunu belirtmiştir (1983, 275).

K.Eraslan, O.F.Sertkaya ve N.Yüce'nin yayına hazırladığı *Kutadgu Bilig İndeks*'te *çergüçi* “kurtarıcı (?)”, *çergüle-* “kurtarmak (?)” karşılıkları ile verilmiştir (1979, 128).

Semih Tezcan, “Kutadgu Bilig Dizini Üzerine” adlı yazısında, Dizinde *çergüçi* “kurtarıcı (?)”, *çergüle-* “kurtarmak (?)” karşılıkları verilen kelimeleri Arat'ın *çergüçi* ve *çergüle-* olarak çevirmeden bıraktığını, Clauson'un belki “yas tutan”, “yas tutmak” anlamında olabileceğini belirttiğini kaydeder. Mısır nüshasında olmayan beyitteki kelimelerin Fergana nüshasında *çezgüçi* ve *çezgüle* olarak okunduğunu, Arat'ın nedense bu nüsha farkını belirtmediğini söyler. Kesin olmamakla birlikte bu okunuşların Clauson 400'de verilen *çöj-*“çöz-“ ile birleştirilebileceğini, yeni dillerin çoğunda *çöz-*, *çeç-* “çözmek, açmak”, *çez-* “çözmek, açmak”, *çez-* “açmak” şekillerinin bulunduğunu, bu birleştirme doğrusa dizinde verilen anlamın uygun olduğunu ancak maddebaşlarının *çezgüçi* ve *çezgüle-* olarak değiştirilmesi gerektiğini belirtir(1981, 38).

Fergana nüshası 39. sayfa 1. satır incelendiğinde /czkvcy/ , /czkvl'/ harfçevrimi görülür (1943). Bu da S. Tezcan'ın önerdiği *çezgüçi*, *çezgüle* okuyuşunu olanaklı kılar. Viyana (Herat) nüshası 23. sayfa 4. satırdaki yazımın harf çevrimi ise /ç'rkwçy/ ve /ç'rkwl'/ dir (1942). Bu ise ancak *çergüçi* ve *çergüle* okuyuşuna olanak verir<sup>1</sup>.

2. Elimizdeki iki nüshanın yazımları arasındaki farklılık, anlamlandırma arayışları ve anlam çerçevesinde olası başka kelimeler arayışlarına ihtiyaç göstermektedir.

2.1. Divanü Lugati't-Türk'teki *çertil-* fiili ve *çert-* fiilinin anlamları *Kutadgu Bilig* 373 ile karşılaştırılabilir. *çertil-* fiili için Besim Atalay çevirisinin dizininde

<sup>1</sup> Viyana nüshasında açık olarak /t/ görülmektedir. /z/ görülemez. Fergana nüshasını istinsah eden, kelimeyi tanımayınca tanıdık kelime *çez-* biçimini anlamlı bularak her iki kelimedeki harfe de nokta koymuş olmalı.

“yok edilmek; ortadan yok olmak, ölmek, kaybolmak, uzaklaşmak, elden çıkmak” anlamları verilmiştir (Atalay IV,143). Dankoff- Kelly çevirisinin dizininde “slip away” (‘sıvışmak, gözden kaybolmak’ İz-Hony, 991, 500) karşılığı verilmiştir (1985, 90). Divanü Lugati’t-Türk’te dört yerde geçen *çertil-* fiilinin tanıklarını tek tek incelemek yararlı olacaktır:

**2.1.1.** Divandaki ilk tanık Atalay I,103’teki dördlüktür.  
ödhlek kamug küfredi  
arığ sewredi sewredi  
yunçığ yawuz tuwradı  
erdem begi çertilür

Atalay çevirisi : “Zaman bütün bütüne gevşedi; fazilet dibecek seyredi, düşkün ve kötü davrandı fazilet eri yok edilir. (Zaman zayıfladı, ululuklar azaldı ve zayıf ve düşkün olan kimseler kuvvetlendi. İyilikler beyi öldüğü için böyle oldu.) Bununla Afrasiyabı murad ediyorlar.”

Aynı dördlüğü Dankoff-Kelly, şöyle okumuş ve çevirmişlerdir ( 1982, 133 ; DLT 64):

ödläg qamuγ kāwrādi  
ärdām ariγ säwrādi  
yunçıγ yawuz tawradi  
ärdām begi çärtülür

“Time has become weak and virtues few, the weak and obscure have grown strong since the emir of virtues passed away”- meaning Afrasiyab the king.

Tekin’in aynı dördlüğü okuyuşu ve anlamlandırması şöyledir (1989, 10, I, 33-36):

ÖdleK kamug köfredi  
Erdem arığ sewredi  
Yunçığ yawuz towradı  
Erdem begi çertilür

Felek bütün bütüne zayıfladı; edep ve erdem iyice azaldı. Sefil ve kötü olanlar güçlenip kuvvetlendi; edeb ve erdem beyi (olan Afrasiyab) yok oldu (1989, 11).

**2.1.2.** Diğer tanık Atalay, II, 148’deki şu dördlüktür:  
Küçendi bilegim  
Yagudı telegim  
Telindi biligim  
Tegrüp angar çertiliür

Atalay çevirisi: “Bileğim ağırlaştı, dileğim yaklaştı, bilğim genişledi, ona yaklaşarak yok olur. (Bilğim bana yük oldu, ağırlaştı, yoruldu; bilgi üzerine çok şeyler

yazdığım için ona zulmolundu, şimdi dileğim yaklaştı, göğsümde bilgi kaynakları açıldı, zaman beni oraya yaklaştırdığında ömrüm bitiyor.)”

Dankoff-Kely okuyuşu ve çevirisi (1984, 37 ; DLT 341):

küçändi bilâkim  
yayudi tilâkim  
tälindi biligim  
tägrüp añar çärtilür

“My wrist (has become too heavy form me and) is oppressed (because of the great amount of wisdom I have written; and now that) my desire (for knowledge) is near, the springs of wisdom have opened (intakabat) in my breast; but now that (time) has brought me to this pass, (life) is fleeing (from me).”

Dörtlüğü T. Tekin de Dankof-Kelly gibi okumuş ve şöyle anlamlandırmıştır: (Yaşlılık yüzünden) bileğimde güç kuvvet kalmadı. (Artık) dileğim yaklaştı. (Gönlümdeki) bilgi ve hikmet(kaynakları) delindi. (Ömrüm beni oraya) yaklaştırıyor ve yok oluyor (1989, XCI13-16).

**2.1.3.** *çertil-* için Divandaki üçüncü tanık, Atalay II, 229’daki şu cümle ve atasözüdür:

*Çertildi neng* nesne elden çıktı, yok oldu. *Çertilür, çertilmek*. Şu savda da gelmiştir. *Erdemsizden kut çertilür*, faziletsizden devlet uzaklaşır (onda edep ve fazilet kalmaz).

Dankoff-Kelly’nin okuyuşu ve çevirisi ise şöyledir (1984,76 ; DLT 381):

*çärtildi nāḡ* “The thing slipped away or escaped (fata)”. *ärdämsizdän qut çärtilür* “Fortune slips away from the man without virtue and good manners”. *çärtilür, çärtilmāk*.

**2.1.4.** Dördüncü tanık, Atalay III, 41’de yer alan dörtlüktür. Bu dörtlük, birkaç kelime değişikliği ile I,103’teki dörtlüğün aynısıdır.

Ödhlek arıḡ kewredi  
Yunçıḡ yawuz tawradı  
Erdem yeme sawradı  
Ajun begi çertilür

Atalay çevirisi : “Zaman çok gevşedi, arık kötü davrandı. Fazilet yine savıldı. Dünya beyi yok olur. (Zaman zayıfladı arık düşkün kuvvetlendi, zamane insanları dünyanın beyi Afrasiyab öldükten sonra fazileti bıraktılar.)”

Bu dörtlük Dankoff-Kelly’de (1984,169; DLT 462) şöyle okunmuş ve anlamlandırılmıştır:

ödläg ariḡ käwrädi  
yunçıḡ yawuz tawradı

ärdäm yemä säwrädi  
ažun begi čärtlür

“Time has become weak; the weak and obscure have become strong; the people of the age are devoid of virtue, because of the passing of the emir of the world- meaning Afrasiyab.”

T.Tekin'in dörtlüğü okuyuşu ve anlamlandırması şöyledir (1989, 10, I, 29-322)

:

Ödlek arıg kewredi  
Yunçığ yawuz towradı  
Erdem yeme sewredi  
Ajun begi čertilür

“Felek iyice zayıfladı; sefil ve kötü olanlar güçlenip kuvvetlendi,. Edep ve erdem de (iyice) azaldı; (çünkü) dünyanın beyi (olan Afrasiyab) yok oldu.”

**2.1.5.** Bu dört tanıktan özellikle dörtlüklerdeki *čertil-* kullanımı Kutadgu Bilig'deki kullanıma anlamca yaklaşan kullanımlardır.

*čertil-* fiili için Divan'da Arapça karşılık olarak verilen kelime, “fâta”dır. Arapça sözlüklerde kelime “kırmak, ufaltmak” anlamlarındadır (Topaloğlu/Karaman, 1987, 307).

Clauson'un sözlüğünde (1972, 428) ve Drevnetjurkskij Slovar'da (Nadeljaev vd. 1969, 144) *čertil-* için sadece DLT kaynak gösterilmektedir. Räsänen (1969) ve Sevortyan (1989) sözlüklerinde kelimeye rastlanmaz. Diğer tarihi metinlerden Rylands Kur'an Tercümesi'nde (Ata, 2004), Atabetül-Hakayık'ta (Arat,1992), Hekimoğlu Ali Paşa 2'de kayıtlı Harezmi Türkçesi Kur'an Tercümesi'nde (Sağol,1995), Nehcü'l-Feradis'te (Ata,1998), Kıyasü'l-Enbiya'da (Ata,1997), Anonim Kur'an Tefsiri'nde (Borovkov – Usta/ Amanoğlu, 2002), Kıpçak Türkçesinde (KTS, 2003) *čertil-* fiili bulunmamaktadır.

**2.2.** *čertil-* fiilinin edilgen çatı olduğu anlaşıldığına göre DLT'deki *čert-* biçiminin, bu çatının kökü olup olamayacağı incelenebilir. Nitekim Dankoff-Kelly ve Clauson bu iki kelimeyi aynı kökten saymışlardır (III, 1985, 90; 1972, 428).

**2.2.1.** *čert-* için Dankoff-Kelly dizininde “let go; break the edge”(aflata; kasara taraf) karşılığı verilmiştir ( III, 90). Clauson, kökü yansıma olarak değerlendirmiş, “to make some kind of noise while doing something (bir şey yaparken bir çeşit ses çıkarmak)” anlamını vermiştir (1972, 428).

Dankoff- Kelly, çevirisinde kelimenin geçtiği cümleler, *ol čärtti nāñni* “he let go of (aflata) the thing”, *ol yarmāq učün čärtti* “He broke off (kasara) the edge of the dirham”The sam efor breaking off the edge(kasara taraf) of anything. *čärtär, čärtmāk.* olarak verilmiştir (1984, 368, DLT 629).

Atalay dizininde *čert-* “elinden bırakmak; bir şeyin ucunu kırmak” (IV, 143) olarak verilirken çeviri de şöyledir: *ol čertti nengni* “ o bir şeyi elinden bıraktı”, *ol*

yarmak ucın çerti “o paranın ucunu kırptı, kırdı” Bir yanı kırılan her nesne için böyle denir (Atalay, III, 426).

**2.2.2.** *çert-* fiili için DLT’deki Arapça karşılıklar “aflata” ve “kasara” kelimeleridir (629). Kamus Tercümesi’nde *aflata* kelimesi “bir kimsenin elinden ya bag makulesi nesneden insan yahud hayvan ansızın kaçup kurtulmak ve boşanup gitmek manasınadır, duzakdan ve elden kuşun kaçup kurtulması gibi” tanımıyla verilmiştir (1305, I , 317). Diğer bir sözlükte aynı kelime için “kurtul-, kurtar-“ karşılıkları verilmiştir (Topaloğlu/Karaman, 1987, 326). *kasara* kelimesi için “parçalamak” karşılığı görülür (Topaloğlu/Karaman, 1987, 370).

**2.2.3.** *çertil-* fiili DLT’deki örnekler dışında tarihi lehçelerde görülemezken *çert-* fiili Codex Cumanicus’ta görülür. Grønbech “schnalzen (parmak şaklatmak, parmak şakırdatmak) , knipsen (delmek, zımbalamak; fiskelemek)” karşılıkları ile vermiştir (Grønbech,1942, 74).

**2.2.4.** Divan’da gördüğümüz *çert-* ve *çertil-* fiillerini çağdaş lehçelerde izlemeye çalıştığımızda DLT’deki anlam ile tam aynı anlamda olmasa da görülenleri sıralamak uygun olacaktır: Radloff’un *çirtiş-* için verdiği “Nasentüber (tekdir, fiske)” anlamı, tarihi metinlerde sadece Codex Cumanicus’ta gördüğümüz *çert-* fiili ile benzeşmektedir (1905, 2130). Kazakçadaki *şertiv* “parmakla vurmak, parmakla dokunmak” (Kaz.T.S.,1984, 311) da aynı kelimedir. Yeni Uygurca *çertmek* “şaklamak, şakırdamak” anlamındadır (YUTS, 1995,74). Yeni Uygurcada *çirt* ismi ses anlamına kullanılmaktadır: *çirt* “1.Kuşkaç balılarınin sayrışidin çıkkan ava yaki şuninga ohşaş avalar 2. Kişilerinin tükürişidin hasil bolidigan avaz”(UyTİL,1991,754). Kırgızcadaki *çert-* “fiske vurmak”, *komuz çert-*, ‘kobuz çalmak’, *çertil-* “vurulmak”, *çertişmek* “fiske vurma oyunu oynamak”, *çertmek* “oyunun bir safhasıdır ki bunda oyuncu dairenin içine girer ve aşıkları vurup çıkar”, *çertmekçi* “dairenin inde bulunarak aşıkları vurup çıkarmak hakkına malik olan kimse; ordo oynayan”(Kırgız S, 1988, 1, 262). Özbekçe *çertmak* “barmâk bilen çertib berilgan zarb; çertib çıkarılğan âhang, ritm, küy”, *çertmâk* “barmâk bilen keskin zarı bermâk, barmâk bile urup keskin âvâz çıkarmak, takillatmâk; barmâk yeki barmâklar bilen zarb berib çalmâk”, *çertilmâk* “çertmâk fiilinin meçhulü” (UTİL, 1981, 364). Şorcada *şerte-* “fiske vurmak, fiske atmak”, *şertik* “fiske” (Şor S., 1995, 102) anlamındadır. Görüldüğü üzere *çert-* ve *çertil-* fiilinin tanıklandığı çağdaş lehçelerdeki anlam, esas olarak “parmakla vurmak ve vurulmak; parmakla vurarak, vurularak ses çıkarmak” anlamlarını örneklemektedir.

Anadolu ağızlarındaki *çertmek* ~ *çentmek* “Üfürükçüler bir hasta üzerine okuyarak bıçakla dokunmak” (DS III,1140), *çentilmek* “Hasta olan kimse, bir yerindeki sızıyı dindirmek için çentici denilen ve o hastalığı iyi ettiğine inanılan kimseye başvurarak tedavi olmak”(DS III, 1140) anlamlarındaki kelimeler<sup>2</sup> ile *çertik* “düz bir

<sup>2</sup> Anadolu’da *parpılamak* ve *alazlamak* fiilleri de benzer anlamlar için kullanılmaktadır. *parpıla-* “hastayı ev ilaçlarıyla ve okuyup üfleyerek kurşun dökerek yarayı dağılayarak iyileştirmeye çalışmak (ocak denilen halk hekimlerince)”(Derleme Sözlüğü IX L-R,Türk Dil Kurumu Yayınları-Sayı: 211/9, Ankara, 1977, 3399). Anadolu’da *alazlama* bir tedavi usulüdür. Kırk bir tane al renkli bez, okuya okuya parmağa bir ip yumağı yapılır. Sonra bu yumaklar ateşte yakılarak

satıhta meydana gelmiş pürüz, keskin bir aletle açılan yara” (DS III,1148) kelimesi, Divan’daki *çert-* ve *çertil-* ile karşılaştırılabilir mi? Hastalığı yok etmek, gidermek, ortadan kaldırmak anlamları dörtlüklerdeki *çertil-* anlamına uyar mı?

Anadolu’da *çert-* biçimi ile dönüşümlü görülen *çent-* fiili, DLT’de yoktur, Clauson’un sözlüğünde de görülmez (1972).

**3.** Kutadgu Bilig’deki *çergüçi* ve *çergüle-* kelimelerinin bulunduğu beyit, “kitabın adını, manasını ve kendisinin ihtiyarlığını söyler” bölümündedir. Yusuf Has Hacib, kitabın adını açıklayıp karakterleri tanıttıktan sonra yaşından söz eder. “Gençlikte her şeyin zevk olduğunu, yaşlılıkta ise yenen yemeğin bile zehir olduğunu, yaşlılığın gençliğin topladıklarını alıp götürdüğünü, ok gibi olan vücudun yay gibi olduğunu”, söyledikten sonra gelen 373. beyiti izleyen, “engelsiz olarak her tarafa giden ayağım adım atamıyor, gören gözbebeğim karardı, gençlik benden uzaklaştı, ey kır saçlı, ölüme hazırlan”, anlamındaki beyitleri göz önünde bulundurduğumuzda DLT’deki *çertil-* fiilinin kullanıldığı dörtlüklerdeki “ölmek, yok olmak, hayatla bağı kesilmek” anlamlarının *çergüçi* ve *çergüle-* kelimelerinde de açıklayıcı olabileceğini düşünmek mümkündür. *çertil-* fiilinin *çert-* kökü ile ilgili olduğu açıktır. Ancak DLT’deki *çert-* fiili için verilen anlam tam olarak bu anlamı oluşturacak kadar açıktır denemez<sup>3</sup>: *çert-* “elinden bırakmak, bir şeyin ucunu kırmak”(Atalay IV,143; Dankoff-Kelly, II, 368). Bu kökün bütün anlamları DLT’de verilmemiş olabilir. Nitekim *çertil-* için üçü dörtlük, biri sav olmak üzere dört tanık varken *çert-* için iki kısa cümle tanık olarak verilmiştir.

**3.1.** *çertil-* fiilinin dörtlüklerdeki anlamına bakarak *çert-* için ‘yok etmek, ortadan kaldırmak’ anlamını düşünersek kelimelerimizin yapılarını *çert-güçi* > *çergüçi* ve *çert-gü-le->çergüle-* olarak açıklamak mümkündür.

**3.1.1.** Türkçede sonunda çift ünsüz bulunduran hecelerde, ikinci ünsüzün /t/ olması halinde bu sesin düşebileceği bilinmektedir. Bunun değişik dönemlerden tanıklanması mümkündür: *çâst*> *çâş*, *çiflik*>*çiflik*, *derdest* >*derdes*, *dest-dirâz*> *des-*

---

bunların külü bir al bez üzerine konur ve hasta bununla alazlanır. Kızgın demirle dağlama da alazlamadır (Abdülkadir İnan, *Makaleler ve İncelemeler*, Türk Tarih Kurumu Yayınları VII. Dizi-Sa.51a, 2. Baskı , Ankara, 1987, 264). Başkurtlarda *alaslama* kırmızı renkli bir bezi ateşleyip hastanın başı etrafında ‘alas alas’ diye seslenip çevirmekten ibaret bir tedavi usulüdür (İnan, 1987, 264). *Albastıyı* yakalayan baksı, eline kopuz alarak ey albastı zalim/ koy ciğerini yerine/ zavallının canını iade et/ sözümü tutmazsan bana hürmet etmezsen/ gözlerini çıkarırım türküsünü söyler (İnan, 1987, 261-262). İnan’ın verdiği bu bilgi ışığında, kopuzun çalınması için parmakların kullanılması dolayısıyla çağdaş lehçelerdeki *çert-* fiili ile ilgi kurulabilir. Bu da *albastı*’dan kurtarmak için yapılan işlemin kopuz çalarak kurtarmak, olarak değerlendirilmesini mümkün kılabılır.

<sup>3</sup> Gürer Gülsevin’in “Bir kelimenin birbiriyle ilgili farklı birkaç anlamı olabilir. Elbette Eski Türkçe döneminde de kelimelerin birden çok anlamı vardı. Yazılı metinlere yansımamış bir anlamı eskiden yoktu diye düşünemeyiz, Kâşgarlı’nın derlediği metinlerde geçmeyen bir kelime 11. Yüzyıl Türkçesinde o anlamda yoktu denilemez.” ifadesine katılmak gerekir (Tarihi Metinlerin Anlaşılmasında Yaşayan Dialektlerin Önemi: Kırşehir ve Yöresi Ağızları Örneği, II. Kırşehir Kültür Araştırmaları Bilgi Şöleni 13-14 Ekim 2005, Fotokopi Bildiri Metni s. 3).

*dirâz, fihrist* > *fihris, serbest* > *serbes, destgâh* > *tezgâh* (Duman, 1995, 33); *dost* > *dos, abdest* > *aptes, yâd est* > *lades, derbend* > *devren ağa* (Deny-Şahin, 1995, 122); *kând* > *kân, râstla-* > *râsla-, mušt* > *mušla-, yıgant* > *yagan, aḥund* > *aḥun* (Brockelmann, 1954, 65). Genellikle yabancı isimlerde görülen bu durum, Türkçe isim veya fiilden türemiş isimlerde de görülmektedir. *çert+çi* > *çerçi* (TMEN III 1967,1075; Tarama S.II, 869 çert aleti; Eren, 1999, 86).

**3.1.2.** Çift ünsüzle biten hecelerden sonra ünsüzle başlayan bir hece geldiğinde, birinci hecenin hece sonu ünsüzü olan /t/ sesinin düşmesinin örneklerinin bir kısmı yukarıda verilmiştir. Divanü Lugati't-Türk'te de iç seste, çift ünsüzle biten hecenin sonunda yer alan ve kendisinden sonra ünsüzle başlayan hece gelen kelimelerde /t/ düşmesi örnekleri görülmektedir:

*kültgü* “kalp sektesi” yanında *külgü* “kalp sektesi” kelimesi de bulunur (Atalay I, 430; Dankoff-Kelly III,113; Brockelmann, 1954, 65); *andgar-* “yemin ettirmek, and içirmek”(Atalay, I,226, 312; III,423) yanında *angar-* “yemin ettirmek, and içirmek”(Atalay, I, 226; Brockelmann, 1954, 65 ) ; *yartmak* (Atalay IV, 751 pek çok tanık var) yanında *yarmak* (Atalay, III, 432; Brockelmann, 1954, 65).

Divanü Lugati't-Türk'te “kalp sektesi” anlamındaki *kültgü*, *kültgü*<sup>4</sup> kelimeleri Divanü Lugati't-Türk'te gördüğümüz *küli-*“gömmek”, *külüş-* “gömmekte yardım etmek”, *külit-* “gömdürmek” fiilleriyle aynı kökten olmalıdır ve *kül-* “gül-“ ile farklı köklerdir<sup>5</sup>. “Kalp sektesi, kalbin durması” anlamındaki *kültgü*, *küli-t-gü* yapısından, önce vurgusuz orta hecenin dar ünlüsünün düşmesi ile *kültgü* haline gelmiş, sonra da ilk hecenin sonundaki çift ünsüz ile ek başındaki ünsüzle oluşan ünsüz yığılması, ilk hecenin sonundaki /t/'nin düşürülmesi ile giderilmiştir: *külitgü* > *kültgü* > *külgü*.

Divan'daki *kerki* “dülger keseri, keser” kelimesini Clauson, muhtemelen alıntı kelime kaydıyla vermiştir (1972, 741). Kelimeyi Erdal, *kert-* fiilinden türemiş olarak değerlendirmiş, alışılanın dışında /r/ yerine /t/ sesinin düştüğünü belirtmiştir (Erdal, 2004, 112, dipnot 201).

Divan'daki *ketmen* “yeri kazmak için kullanılan aygıt” kelimesini *kert-* fiilinden<sup>6</sup> türemiş olarak değerlendiren Erdal, bu kelimedeki /r/ sesinin *berk* > *bek, tertrü* > *tetrü, birle* > *bile, burunduruk* > *burunduk* kelimelerindeki gibi düştüğünü kaydeder (Erdal, 2004, 112). Erdal, bunun dışında bir örnek olarak *kerki* / *kergi* kelimesini de yukarıda belirttiğimiz üzere *kert-* fiilinden türemiş olarak değerlendirmiş, ancak bu kelimedeki /r/'nin düşmediğini dipnotta vermiştir. Şu halde, aynı fiilden türeyen iki isimden, *ketmen* > *ketmen*'de /r/ düşerken *kertgi* > *kergi* / *kerki*'de /t/ düşmüştür.

**3.1.3.** Bu durumda, *kültgü* ~ *kültgü* ve *kertgi* ~ *kergi* / *kerki* kelimelerinde /g/ öncesindeki /t/'lerin düştüğü görüldüğüne göre, hece sonunda /lt/, /rt/ ünsüz çiftlerini bulduran kök veya gövdeler /g/ ile başlayan bir ekle genişleyince hece sonundaki /t/

<sup>4</sup> Atalay, I, 430 *kültgü* ‘gülüş gülme’. Kalbin durmasına da (sekte-i kalb) *kültgü* denir. *Er kültgü bardı* denir ki adamı sekte yakaladı demektir. Bazı kere bunun için *kültgü* dahi denir.

<sup>5</sup> Divanü Lugati't-Türk'te *kül-* fiilinin işteşlik çatısı *külüş-* olarak verilirken *külüş-* fiilinin işteş çatısının *küli-ş-* olması da *küli-*, ve *külit-* yanında ayrı bir tanıktır.

<sup>6</sup> Clauson, *ketmen*'i *ket-* fiilinden türemiş olarak değerlendirmiştir (1972, 704). *ket-* fiilinde ise *kert-* fiili ile aşağı yukarı aynı anlamda olarak değerlendirmiştir (1972, 700).

ünsüzünün düştüğü anlaşılmaktadır. Aynı durumu, *çertgüçi* ve *çertgüle-* için de düşünmek mümkündür: *çertgüçi* > *çergüçi*, *çertgüle* > *çergüle*.

4. Divanü Lugati't-Türk'teki *çert-* ve *çertil-* fiilleri Kutadgu Bilig'deki *çergüçi* ve *çergüle-* kelimelerinin yapısını çözecek niteliktedir. *çert-* "elinden bırakmak; bir şeyin ucunu kırmak", *çertil-* "yok edilmek; ortadan yok olmak, ölmek, kaybolmak, uzaklaşmak, elden çıkmak" anlamları Arat'ın 373 numaralı beyitindeki anlamı karşılamaktadır. *çert-* ve *çertil-* fiillerini açıkça gördüğümüz sözlük, Divanü Lugati't-Türk'tür. Sözlüklerin edebi metinlerdeki anlam çeşitlenmesini, mecazları yansıtamadığı kabul edilmesi gerekli bir gerçektir. Divanü Lugati't-Türk'ün sadece madde tanımları verilmiş bir sözlük olmaması, tanık olarak dörtlük ve cümlelerin verilmesi, Divan'ı sözlüklerin tanımlara bağlı sınırlılıklarını aşan bir eser kılmaktadır. Bu yönüyle de özellikle *çertil-* fiili için tanık olarak verilen dörtlüklerdeki anlamlar, *çergüçi* ve *çergüle-* kelimelerinin anlam çerçevesine girmektedir. Anlam bağıntısı da düşünüldüğünde *çertil-* fiilinin kökünün *çert-* olarak görülmesi gerekir. Dankoff-Kelly (1985, 90) ve Clauson (1972, 428) da böyle değerlendirmişlerdir.

4.1. Divan'daki dörtlükler, *çertil-* için mecazen "hayatın sonlanması" anlamını verdiği göre *çert-* için de mecazen "son vermek, bitirmek" anlamlarını düşünmek mümkündür. Şu halde, beyitimiz şöyle anlamlandırılabilir: "ey ecel (hayatı bitiren, hayatın ucunu koparan, hayat ipini koparan, kesen), zahmet ve sıkıntı ile günlerin ve ayların esiri oldum, gel beni götür (hayat bağımı kopar), kurtar." Bu anlamlandırma doğrultusunda, Radloff ve Dankof'un *kurtarıcı* ve *kurtar* anlamlarının uygun olduğunu söylemek ve bu anlamların *çertilmek* fiilinin tanıkları ile *çertmek* fiilinden kaynaklandığını, mecazi anlatımla bu değeri kazandığını belirtmek gerekir. Kâşgarlı'nın *çert-* için verdiği Arapça *aflata* karşılığı da "kurtulmak, kurtarılmak" anlamlarını desteklemektedir.

Yusuf Has Hacib, yaşlılıkla gelen beden dertlerinden kurtulmanın ölümlü insan için ecelle mümkün olacağını söyler ve yaşlı insanın ölüme hazırlanması gerektiğini belirtir, ancak Tanrı'dan başladığı kitabını bitirmesi için kendisine güç ve ömür vermesini de diler (Arat, 1947, 52, beyit : 373-380). Divan'daki "küçendi bilekim / yagudi tilekim / telindi biligim / tegrüp anar çertilür" dörtlüğünde de zamanın geçişi ve ömrün bitişine işaret edilmesi, *çertil-* ile ömrün elden gidişi arasındaki anlam bağına dikkat çekmektedir (Atalay, II, 148; Dankoff-Kelly, 1984, 37; Tekin, 1989, XCI; DLT, 341).

4.2. Edebi eser, eser sahibinin ortak dili bireysel kullanımından ortaya çıkar<sup>7</sup>. Bu bireysel kullanım, farklı çağrışımlar, özel buluşlar içerir. Ancak hiçbir zaman, dilin

<sup>7</sup> Marcel Erdal, Kutadgu Bilig'de Değişken Ekler ve Kelimeler başlıklı bildirisinde "Kutadgu Bilig dil dışı amaçlarla kaleme alındığına göre bir tek adamın dil sistemini aksettiriyor olmalıdır. Dil, zamana ve konuşulduğu yere göre değişir; hatta konuşanın aynı yerde ve aynı zamanda bile sosyal durumuna, zümresine, yaşına göre değişik şekilde konuştuğu, söylediklerini kendine göre ifade ve telaffuz ettiği görülmektedir. Şöyle ki herkes başkasından biraz olsun değişik olan bir dil konuşur. Özentili bir dilcinin her insan için ayrı bir gramer ve ayrı bir sözlük kaleme alması gerekirdi; baştan sona kadar bir tek insanın yazdığı uzun bir eser, bir gramercinin bulabileceği en

sunduğu varlığın dışında bir varlık olamaz. Edebi eser, sanatçının ortak ve bireysel dilin bütün olanaklarını kullanmasıyla dilin sözvarlığını bütün yönleri ile ortaya çıkarma özelliği taşır. Yusuf Has Hacib'in *çert-* fiilinin türevleri olarak kullandığı *çergüçi* < *çertgüçi* ve *çergüle* < *çertgüle* de bu kapsam içindedir. Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hacib'in dil kullanımı ile bize dönemin dilini bütün incelikleri ile yansıtan bir eserdir.

Edebi metinler ve dil malzemesi bir arada değerlendirildiğinde Kutadgu Bilig'deki *çergüçi* ismi ve *çergüle* çekimli fiili, *çertgüçi* ismi ve *çertgüle-* fiili ile *çert-* fiil köküyle açıklanmalıdır.

#### KAYNAKÇA

- Arat, Reşit Rahmeti (1947), *Kutadgu Bilig I Metin*, TDK, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul.
- (1985), *Kutadgu Bilig II Çeviri*, Türk tarih Kurumu Yayınları: II. Dizi- Sa.20b, 3. Baskı, Ankara.
- (1979), *Kutadgu Bilig III İndeks* (İndeksi neşre hazırlayanlar : Kemal Eraslan-Osman F. Setkaya- Nuri Yüce), Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları: 47, Seri: IV-Sayı: A 12, İstanbul.
- (1992), *Atabetü'l-Hakayık*, Türk Dil Kurumu Yayınları Sayı: 32, 2. Baskı, Ankara.
- Ata, Aysu (1997), *Nasirü'd-din bin Burhanü'd-din Rabguzi Kısasü'l-Enbiya (Peygamberler Kıssaları) II Dizin*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 681-2, Ankara.
- (1998), *Nehcü'l-Feradis Uştmahtarının Açık Yolu Cennetlerin Açık Yolu III Dizin- Sözlük*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 518, Ankara.
- (2004), *Türkçe İlk Kur'an Tercümesi (Rylands Nüshası) Karahanlı Türkçesi (Giriş-Metin-Notlar- Dizin)*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 854, Ankara.
- Atalay I, Atalay, Besim(1985), *Divanü Lûgat-it-Türk Tercümesi I*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 521, Türk Tarih Kurumu Basımevi , Ankara.
- II, Atalay, Besim(1986), *Divanü Lûgat-it-Türk Tercümesi II*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 522, Türk Tarih Kurumu Basımevi ,Ankara.
- III, Atalay, Besim(1986), *Divanü Lûgat-it-Türk Tercümesi III*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 523, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara.
- IV, Atalay, Besim(1986), *Divanü Lûgat-it-Türk Tercümesi IV*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 524, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara.
- Borovkov-Usta/Amanoğlu (2002), *Orta Asya'da Bulunmuş Kur'an Tefsirinin Söz Varlığı (XII.-XIII. Yüzyıllar)*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 811, Ankara.
- Brockelmann, Carl (1954), *Osttürkische Grammatik der İslamischen Litteratur Sprachen Mittelasiens*, Leiden.
- Clauson, Sir Gerard (1972), *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*, Oxford.
- Dankoff, Robert- Kelly, James (1982), *MAHMÛD al-KĀŞFARĪ Compendium of The Turkic Dialects (Diwān Lugāt at-Turk) Part I*, Harvard.

---

uygun malzemedir” diyerek işaret ettiğimiz noktaya değinmektedir (Beşinci Milletler Arası Türkoloji Kongresi İstanbul, 23-28 Eylül 1985 Tebliğler I. Türk Dili Cilt 1, İstanbul, 1985, 89).

- (1984), *MAḤMŪD al-KĀŞĠARĪ Compendium of The Turkic Dialects (Diwān Lugāt at-Turk) Part II*, Harvard.
- (1985), *MAḤMŪD al-KĀŞĠARĪ Compendium of The Turkic Dialects (Diwān Lugāt at-Turk) Part III*, Harvard.
- Dankoff, Robert (1983), *Wisdom of Royal Glory (Kutadgu Bilig) : A Turko- Islamic Mirror for Princes. By YUSUF KHAŞ HAJIB translated with an introduction and notes by Robert Dankoff*, The University of Chicago Press, Chicago and London.
- Deny, Jean - Şahin, Oytun (1995), *Türk Dili Gramerinin Temel Kuralları (Çev.Oytun Şahin)*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 616, Ankara.
- DLT, Kâşgarlı Mahmud, *Divanü Lugati't-Türk (Tıpkıbasım/ Facsimile)*, Kültür Bakanlığı Yayınları/ 1205 Klâsik Eserler Dizisi/ 11, Ankara,1990.
- DS III, *Derleme Sözlüğü III C- Ç*, Türk Dil Kurumu Yayınları- Sayı : 211/3, Ankara, 1968.
- Duman, Musa (1995), *Evliya Çelebi Seyahatnamesine Göre 17. Yüzyılda Ses Değişmeleri*, Türk Dil Kurumu Yayınları : 616, Ankara.
- Erdal, Marcel (2004), *A Grammar of Old Turkic*, Brill, Leiden-Boston.
- Eren, Hasan (1999), *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*, 1.baskı, Ankara.
- Fergana (1943), *Kutadgu Biliğ Tıpkıbasım II Fergana Nüshası*, TDK, Alâeddin Kırâl Basımevi, İstanbul.
- Grønbech, K. (1942), *Komanisches Wörterbuch Türkischer Wortindex zu Codex Cumanicus*, Einar Munksgaard, Kopenhagen.
- İz, Fahir-Hony, H.C. (1991), *The Oxford English- Turkish Dictionary / İngilizce Türkçe Sözlük*, İkinci Baskı, Oxford University Press- İnkılâp Kitabevi, Reprinted, İstanbul.
- Kamus Tercümesi (I,1305), El-Okyanusu'l-Basit fi Tercemeti'l-Kamusi'l-Muhit , Mütercim Asım, Matbaatü'l-Osmaniye.
- Kaz.T.S.(1984), *Kazak Türkçesi Sözlüğü* (Tercüme: Hasan Oraltay, Nuri Yüce, Saadet Pınar), Türk Dünyası Araştırmaları Yayını: 8, İstanbul.
- Kırgız S.(1988), Yudahin, Taymas; *Kırgız Sözlüğü I*, 2. Baskı, Türk Dil Kurumu Yayınları: 93.
- KTS (2003), Toparlı, R./ Vural, H./ Karaatlı, R., *Kıpçak Türkçesi Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 835, Ankara, 2003.
- Kutadgu Bilig İndeks (1979), bkz.Arat (1979).
- Nadeljaev vd. (1969), *Drevnetjurkskiy Slovar'*, Leningrad.
- Radloff, W. (1905), *Versuch Eines Wörterbuches der Türk-Dialecte, Dritter Band*, St.Petersburg.
- Räsänen, Martti (1969), *Versuch Eines Etymologischen Wörterbuchs der Türkischen Sprachen*, Lexica Societatis Fenno-Ugricae XVII.a, Helsinki.
- Sağol, Gülden (1995), *An Inter-Linear Translation of the Qur'an into Khwarazm Turkish Introduction, text Glossary and Facsimile (Part II: Glossary)*, Harvard University.
- Şor S. (1995), N.N. Kurpeşko Tannagaşeva/ Ş.Halûk Akalın, *Şor Sözlüğü*, Türkoloji Araştırmaları, Adana.
- Tarama S.II, *Tarama Sözlüğü II C-D*, Türk Dil Kurumu Yayınları-Sayı: 212, Ankara, 1965.

- Tekin, Talat (1989), *XI. Yüzyıl Türk Şiiri Divanı Lugati't-Türk'teki Manzum Parçalar*, Türk Dil Kurumu Yayınları: 541, Ankara.
- Tezcan, Semih (1981), *Kutadgu Bilig Dizini Üzerine*, Belleten C.XLV/2, Nisan 1981, S.178, 23-78.
- TMEN III (1967), Doerfer, Gerhard, *Türkische und Mongolische Elemente im Neupersischen*, Band III: Türkische Elemente im Neupersischen cim bis kaf, Franz Steiner Verlag GMBH, Wiesbaden.
- Topaloğlu, Bekir/Karaman, Hayreddin (1987), *Arapça- Türkçe Yeni Kamus*, İstanbul.
- UTİL(1981) *Uzbek Tilining İzahli Lugati II* (S-H), Uzbekistan SSR Fanlar Akademiyası A.S. Puşkin Nomidagi Til va Adabiyet İnstitüti, Maskva.
- UyTİL(1991), *Uygur Tilini İzahli Lugati 2*, Şincañ Uygur Aptonom Rayonluk Milletler Til-Yézik Hizmeti Komiteti Luğat Bolümi Tüzgen T-H , Milletler Neşriyatı.
- Viyana (1942), *Kutadgu Biliğ Tıpkıbasım I Viyana Nüshası*, TDK, Alaeddin Kırıl Basımevi, İstanbul.
- YUTS (1995), Emir Necipoviç Necip, *Yeni Uygur Türkçesi Sözlüğü* (Çev. İklil Kurban), Türk Dil Kurumu Yayınları: 615, Ankara.